

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih

Osnovni namen predloga zakona je prenos Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257, z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU). Poleg tega se v Zakon o plačilnih storitvah in sistemih prenašajo določbe Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13), ter določbe Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

Dodatno je v predlogu zakona urejeno razkritje informacij o izrečenih ukrepih v zvezi z vsebinami, ki pomenijo prenos Direktive 2014/92/EU, po vzoru razkritij iz Zakona o bančništvu. Prav tako so po vzoru Zakona o bančništvu vključene določbe, ki Banki Slovenije omogočajo izdajanje sklepov o uporabi smernic in priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov.

V povezavi s prenosom Direktive 2014/92/EU se s predlogom zakona dodaja novo 7.a poglavje, ki ureja tri glavna področja, in sicer določa pravila glede primerljivosti nadomestil, ki jih ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo potrošnikom v povezavi s plačilnimi računi, pravila glede zamenjave plačilnih računov in pravila glede dostopa potrošnikov do osnovnih plačilnih računov.

Pripombe na predlog zakona pošljite do 18. januarja 2016 na elektronski naslov: gp.mf@gov.si.

BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12 in 81/15) se v prvem odstavku 1. člena na koncu 5. točke črta beseda »in«.

Za 6. točko, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, se dodajo nove 7., 8. in 9. točka, ki se glasijo:

»7. pravila glede primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,

8. pravila o zamenjavi plačilnih računov in

9. pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94, z dne 30. 3. 2012, v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU in odločanje o prekrških po tej uredbi ter organ, pristojen za postopek mirnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 260/2012/EU.

(5) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123, z dne 19. 5. 2015, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU in odločanje o prekrških po tej uredbi ter organ, pristojen za postopek mirnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 2015/751/EU.«.

2. člen

V 2. členu se na koncu 3. točke pika nadomesti s podpičjem.

Za 3. točko se doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (v nadaljevanju besedilu: Direktiva 2014/92/EU).«.

3. člen

V 4. členu se 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;«

V 4. členu se na koncu 27. točke pika nadomesti s podpičjem.

Za 27. točko se dodajo nove 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39. in 40. točka, ki se glasijo:

»28. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;

29. kreditna institucija pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012;

30. kreditna obrestna mera pomeni vsako obrestno mero, plačano potrošniku glede sredstev na plačilnem računu;

31. možnost prekoračitve pomeni izrecno posojilno pogodbo, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;

32. nadomestila iz 7.a poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;

33. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;

34. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;

35. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;

36. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvami in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in tiho dovoljeno prekoračitvijo;

37. tiho dovoljena prekoračitev pomeni prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu ali dogovorjeno možnost prekoračitve;

38. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;

39. zakonito prebivanje v Evropski uniji pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava Evropske unije ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega naslova in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji in drugih ustreznih mednarodnih pogodb;

40. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega

plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne.«.

4. člen

Za 7. poglavjem se doda novo poglavje, ki se glasi:

»7.a POGLAVJE PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI, ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA IN DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137. a člen (področje urejanja)

Pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov se uporabljajo za vse plačilne račune, ki omogočajo vsaj polog gotovine na plačilni račun in dvig gotovine iz plačilnega računa ter izvrševanje plačilnih transakcij.

1. PODPOGLAVJE PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI

137.b člen (objava seznama s standardizirano terminologijo)

Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo.

137.c člen (dokument z informacijami o nadomestilih in glosar)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) brezplačno v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov zagotoviti dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, s seznama s standardizirano terminologijo (v nadaljevanjem besedilu: dokument z informacijami o nadomestilih).

(2) Dokument z informacijami o nadomestilih mora vsebovati vse standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo. Ponudnik plačilnih storitev mora v dokumentu z informacijami o nadomestilih navesti zgolj nadomestila za tiste storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Dokument z informacijami o nadomestilih mora:

- a) biti kratek in vsebinsko zaključen dokument;
- b) biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
- c) biti enako razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;
- d) biti pripravljen v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
- e) vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta Evropske unije, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
- f) vsebovati naslov »dokument z informacijami o nadomestilih«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od ostalega gradiva;

- g) vsebovati navedbo, da zajema nadomestila za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, in da so izčrpne predpogodbene in pogodbene informacije o vseh storitvah na voljo v drugih dokumentih.
- (4) Ponudnik plačilnih storitev mora dokument z informacijami o nadomestilih zagotoviti ločeno od informacij iz 79. člena tega zakona.
- (5) V primeru, ko ponudnik plačilnih storitev ponuja eno ali več storitev v paketu storitev, povezanih s plačilnim računom, mora zagotoviti, da dokument z informacijami o nadomestilih razkriva nadomestilo za celotni paket, storitve, vključene v paket, in njihovo količino ter dodatno nadomestilo za katerokoli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket.
- (6) Ponudnik plačilnih storitev mora potrošnikom dati na voljo tudi glosar, ki vključuje najmanj standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in z njim povezane opredelitve pojmov.
- (7) Glosar iz prejšnjega odstavka, vključno z morebitnimi drugimi opredelitvami pojmov, mora biti oblikovan v jasnem, nedvoumnem in poljudnem jeziku ter ne sme biti zavajajoč.
- (8) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da sta dokument z informacijami o nadomestilih in glosar vedno na voljo potrošniku.
- (9) Ponudnik plačilnih storitev mora oba dokumenta iz prejšnjega odstavka dati na voljo na način, ki je lahko dostopen, v elektronski obliki na njegovih spletnih mestih, kadar so na voljo, in v prostorih ponudnika plačilnih storitev.
- (10) Na zahtevo potrošnika mora ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz osmega odstavka zagotoviti brezplačno tudi v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

137.d člen (obračun nadomestil)

- (1) Ob upoštevanju 83. in 84. člena tega zakona mora ponudnik plačilnih storitev potrošniku vsaj enkrat letno in brezplačno zagotoviti obračun vseh zaračunanih nadomestil ter ga po potrebi informirati o obrestnih merah iz (d) točke četrtega odstavka tega člena, za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem mora uporabiti standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.
- (2) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se dogovorita o načinu posredovanja obračuna nadomestil.
- (3) Ponudnik plačilnih storitev mora obračun nadomestil na zahtevo potrošnika zagotoviti v papirni obliki.
- (4) Obračun nadomestil mora vsebovati najmanj naslednje informacije:
- (a) nadomestilo na enoto, zaračunano za vsako storitev, in kolikokrat je bila storitev uporabljena v zadevnem obdobju;
 - (b) kadar so storitve združene v paket, nadomestilo, zaračunano za celoti paket, in kolikokrat je bilo nadomestilo za paket zaračunano v zadevnem obdobju, ter dodatno nadomestilo, zaračunano za katero koli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket;
 - (c) skupni znesek nadomestil, zaračunanih v določenem obdobju za vsako storitev, vsak paket storitev in storitve, ki presegajo količino, vključeno v nadomestilo za paket;
 - (d) po potrebi obrestno mero za posojilo, povezano s plačilnim računom, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, in skupni znesek obresti, zaračunanih v zadevnem obdobju;

(e) skupni znesek nadomestil, zaračunanih za vse storitve v določenem časovnem obdobju.

(5) Obračun nadomestil mora:

- (a) biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
- (b) vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
- (c) vsebovati naslov „obračun nadomestil“, ki mora biti naveden na vrhu prve strani obračuna poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od drugih dokumentov;
- (d) biti pripravljen v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev.

(6) Ponudnik plačilnih storitev mora obračun nadomesti zagotoviti ločeno od informacij iz 83. in 84. člena tega zakona.

137.e člen **(informacije za potrošnike)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike uporabljati standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporablja tržna imena v dokumentu z informacijami o nadomestilih in obračunu nadomestil, pod pogojem, da ta tržna imena dopolnjujejo standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in dodatno označujejo zadevne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ponudnik plačilnih storitev uporablja tržna imena za označevanje storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju, pod pogojem, da jasno določajo ustrezne standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

137.f člen **(primerjalna spletna mesta)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani brezplačno objavi primerjavo nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

(2) Način, obliko in roke za posredovanje podatkov o nadomestilih iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije predpiše s podzakonskim aktom.

137.g člen **(plačilni računi v paketu z drugim produktom ali storitvijo)**

(1) Kadar ponudnik plačilnih storitev plačilni račun ponuja kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom, mora potrošnika obvestiti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno.

(2) Če potrošnik lahko sklene pogodbo za odprtje plačilnega računa ločeno, mora ponudnik plačilnih storitev ločeno zagotoviti tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih, ki veljajo za posamezne ostale produkte in storitve v tem paketu, glede katerih se lahko pogodba sklene ločeno.

2. PODPOGLAVJE **ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA**

137.h člen
(zamenjava plačilnega računa znotraj države članice)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, v zvezi s plačilnimi računi z isto valuto omogočiti zamenjavo plačilnega računa.

(2) Postopek zamenjave začne prejemni ponudnik plačilnih storitev, ko od potrošnika prejme pisno pooblastilo v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega se dogovorita. V primeru skupnega plačilnega računa mora ponudnik plačilnih storitev pridobiti pisno pooblastilo od vsakega imetnika posebej. Ponudnik plačilnih storitev mora potrošniku zagotoviti kopijo pooblastila.

(3) Pooblastilo potrošnika vsebuje:

- izrecno soglasje prenosnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz petega oziroma šestega odstavka tega člena in
- izrecno soglasje prejemnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz sedmega odstavka tega člena.

(4) V pooblastilu iz prejšnjega odstavka potrošnik opredeli:

- seznam ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil, trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih želi potrošnik prenesti na nov plačilni račun;
- datum, od katerega se trajni nalogi in direktne obremenitve izvajajo s plačilnega računa, ki ga odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po dnevu, ko prejemni ponudnik plačilnih storitev od prenosnega ponudnika plačilnih storitev prejme prenesene dokumente na podlagi šestega odstavka tega člena;
- če želi zapreti račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev, tudi datum zaprtja tega plačilnega računa.

(5) Prejemni ponudnik plačilnih storitev najkasneje v dveh delovnih dneh po prejemu pooblastila potrošnika od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

- (a) prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje seznam veljavnih trajnih nalogov in razpoložljive informacije o soglasjih za direktne obremenitve, za katere potrošnik želi, da se začnejo izvrševati preko plačilnega računa pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
- (b) prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje vse informacije o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih;
- (c) kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na račun potrošnika, ki ga ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati direktne obremenitve in kreditna plačila;
- (d) od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
- (e) na dan, ki ga določi potrošnik, prenese morebitno preostalo pozitivno stanje sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, ter
- (f) na dan, ki ga določi potrošnik, zapre plačilni račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev.

(6) Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

- (a) v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje informacije iz (a) in
- (b) točke prejšnjega odstavka;

- (b) kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati kreditna plačila in direktne obremenitve na plačilnem računu in o tem obvestiti plačnika oziroma prejemnika plačila.
- (c) od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
- (d) na dan, določen v pooblastilu, s plačilnega računa prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
- (e) ob upoštevanju 87. člena tega zakona na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti in pod pogojem, da so bile izvedene naloge iz (a), (b) in (d) točke tega odstavka. Ponudnik plačilnih storitev nemudoma obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa potrošnika.

(7) Prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij iz petega odstavka tega člena izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika, v obsegu, ki ga omogočajo informacije, ki jih je zagotovil prenosni ponudnik plačilnih storitev ali potrošnik:

- (a) vzpostavi trajne naloge, ki jih je zahteval potrošnik, in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
- (b) zagotovi vse potrebno za sprejemanje direktnih obremenitev in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
- (c) kadar je relevantno, seznani potrošnike z njihovimi pravicami na podlagi točke (d) člena 5(3) Uredbe št. 260/2012/EU;
- (d) plačnike, navedene v pooblastilu, ki izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje plačnikov, od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da zagotovi manjkajoče informacije;
- (e) prejemnike plačil, navedene v pooblastilu, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev iz tega računa, ter jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje prejemnikov plačila, manjkajoče informacije zahteva od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev.

(8) V primeru, če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev v skladu z drugim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena plačnikom ali prejemnikom plačila osebno zagotovil informacije iz (d) in (e) točke prejšnjega odstavka, prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku v roku iz prejšnjega odstavka zagotovi standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu.

(9) Ob upoštevanju drugega odstavka 118. člena tega zakona prenosni ponudnik plačilnih storitev z namenom, da med postopkom zamenjave potrošnik ni oviran, ne blokira plačilnih instrumentov pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika.

137.i člen

(storitev čezmejne zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, mora potrošniku v primeru, ko mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve:

- (a) kadar je na voljo, brezplačno zagotoviti seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih upravlja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacije, ki so na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih upravlja prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih. Ta seznam za prejemnega ponudnika plačilnih storitev ne pomeni obveznosti vzpostavitve storitev, ki jih ne zagotavlja;
- (b) prenesti morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev s potrošnikovega plačilnega računa na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri novem ponudniku plačilnih storitev, pod pogojem, da takšna zahteva vsebuje vse podatke o novem ponudniku plačilnih storitev in plačilnega računa potrošnika;
- (c) zapreti plačilni račun potrošnika.

(2) Ob upoštevanju prvega odstavka 87. člena tega zakona in pod pogojem, da potrošnik na tem plačilnem računu nima neporavnanih obveznosti, ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, na datum, ki ga potrošnik določi v zahtevi, opravi naloge iz (a), (b) in (c) točke prejšnjega odstavka. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po tem, ko ponudnik plačilnih storitev prejme zahtevo potrošnika.

(3) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik, se lahko dogovorita, da se prejšnji odstavek deloma ali v celoti ne uporablja.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora takoj obvestiti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa.

137.j člen

(nadomestila, povezana z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Prenosni in prejemni ponudnik plačilnih storitev morata potrošniku brezplačno zagotoviti dostop do njegovih osebnih informacij o obstoječih trajnih nalogih in direktnih obremenitvah, ki jih ima pri prenosnem ali prejemnem ponudniku plačilnih storitev.

(2) Prenosni ponudnik plačilnih storitev brezplačno zagotovi informacije, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu z (a) točko šestega odstavka 137.h člena tega zakona. Prenosni ponudnik plačilnih storitev za to ne sme zaračunati stroškov potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev.

(3) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za zaprtje plačilnega računa pri njem, morajo biti določena v skladu z 87. členom tega zakona.

(4) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za katero koli storitev iz 137.h člena tega zakona, razen storitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

137.k člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri zamenjavi, mora potrošniku nemudoma povrniti celotno izgubo zneskov, vključno s stroški in obrestmi, ki jih je potrošnik utrpel, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s 137.h členom tega zakona.

(2) Odgovornost ponudnika plačilnih storitev iz prejšnjega odstavka je izključena v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, posledice pa bi bile

kljub vsem prizadevanjem ponudnika neizogibne, ali v primerih, ko je ravnanje oziroma opustitev ponudnika plačilnih storitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

137.l člen
(informacije o zamenjavi plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora dati potrošniku na voljo naslednje informacije o postopku zamenjave:

- (a) o vlogah prenosnega in prejemnega ponudnika plačilnih storitev pri vsakem koraku postopka zamenjave iz 137.h. člena tega zakona;
- (b) o časovnem okviru za dokončanje posameznih korakov;
- (c) o morebitnih nadomestilih, zaračunanih za postopek zamenjave;
- (d) kakršne koli informacije, ki jih bo moral zagotoviti potrošnik;
- (e) o postopkih izvensodnega reševanja sporov iz 218. člena tega zakona, in
- (f) o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačno na voljo v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev, ki so dostopni potrošnikom, in morajo biti v elektronski obliki vedno na voljo na njegovem spletnem mestu ter se na zahtevo zagotoviti potrošnikom.

3. PODPOGLAVJE
DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137.m člen
(nediskriminacija)

Banka ne sme diskriminirati potrošnika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, ko potrošnik zaprosi za odprtje osnovnega plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopa. Pogoji, ki veljajo za odprtje in dostop do osnovnega plačilnega računa, na noben način ne smejo biti diskriminatorni.

137.n člen
(pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo transakcijske račune potrošnikov.

(2) Banka mora osnovni plačilni račun ponujati v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

(4) Banka mora osnovni plačilni račun odpreti brez nepotrebnega odlašanja oziroma najkasneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(5) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(6) Banka mora zavrniti prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka mora v tem primeru ukrepati v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa:

1. če potrošnik že ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 137.o člena tega zakona, razen kadar potrošnik v pisni izjavi navede, da bo ta plačilni račun zaprt;
2. če potrošnik krši pogodbeno ali drugo obveznost in ima kršitev vse znake kaznivega dejanja zoper banko oziroma njenega zaposlenega;
3. če banka razpolaga z informacijami, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu, na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvestiti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(9) Banka mora v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvestiti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa, pravici, da o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznanijo Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu mora banka navesti tudi ustrezne kontaktne podatke.

(10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

137.o člen **(značilnosti osnovnega plačilnega računa)**

(1) Osnovni plačilni račun mora vključevati naslednje storitve:

- (a) storitve, ki so potrebne za odprtje, vodenje in zaprtje plačilnega računa;
- (b) storitve, ki omogočajo polog sredstev na plačilni račun;
- (c) storitve, ki omogočajo dvige gotovine s plačilnega računa v Evropski uniji na bančnem okencu ali na bankomatih med obratovalnim časom banke ali izven njega;
- (d) izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev;
- (e) izvrševanje domačih in čezmejnih plačilnih transakcij s plačilno kartico, vključno s spletnimi plačili;
- (f) izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi, na terminalih, okencih in preko spletnih storitev banke, če to banka omogoča v okviru svojega rednega poslovanja.

(2) Banka mora osnovni plačilni račun zagotavljati vsaj v eurih.

(3) Potrošniki lahko z osnovnim plačilnim računom opravljajo neomejeno število transakcij v zvezi s storitvami iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka mora potrošniku zagotavljati možnost izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici banke in/ali preko spleta, če banka to omogoča.

(5) Banke lahko na zahtevo potrošnika omogočijo prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu in izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico.

(6) Dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegova uporaba ne smeta biti omejena ali pogojena z uporabo prekoračitve iz prejšnjega odstavka.

137.p člen

(nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom)

(1) Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le razumno nadomestilo.

(2) Banka Slovenije s podzakonskim aktom predpiše način izračuna višine razumnega nadomestila iz prvega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Slovenije zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

(3) V podzakonskem aktu iz drugega odstavka tega člena se lahko predpiše najvišje število transakcij za storitve iz (d) in (f) točke prvega odstavka 137.o člena tega zakona ter za morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico, za katere lahko banka zaračunava le razumno nadomestilo iz prvega člena tega zakona ter da lahko zaračunava dodatna nadomestila, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju presežejo predpisano najvišje število.

137.r člen

(okvirna pogodba, povezana z osnovnim plačilnim računom, in njena odpoved)

(1) Za okvirne pogodbe, ki zagotavljajo dostop do osnovnega plačilnega računa, veljajo določbe iz 2. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če ta člen določa drugače.

(2) Banka lahko enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa le, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) potrošnik je osnovni plačilni račun namerno uporabljal za nezakonite namene;
- (b) na osnovnem plačilnem računu več kot 24 zaporednih mesecev ni bilo nobene transakcije;
- (c) potrošnik je predložil netočne informacije, da bi pridobil pravico do osnovnega plačilnega računa, kadar na podlagi točnih informacij takšne pravice ne bi pridobil;
- (d) potrošnik ne prebiva več zakonito v Evropski uniji;
- (e) potrošnik naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 137.o člena tega zakona;
- (f) potrošnik krši pogodbeno ali drugo obveznost in ima kršitev vse znake kaznivega dejanja zoper banko oziroma njenega zaposlenega;
- (g) pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

(3) Banka mora v primeru, če okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi (b), (d) in (e) točke drugega odstavka tega člena, vsaj dva meseca pred uveljavitvijo prekinitve potrošnika pisno in brezplačno obvestiti o razlogih za prekinitve, razen če bi bilo takšno razkritje prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(4) V primeru, če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi (a), (c) ali (f) točke drugega odstavka tega člena začne odpoved pogodbe učinkovati nemudoma.

(5) Banka mora v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošnika obvestiti o postopku pritožbe zoper odpoved okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa, pravici, da o odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu mora banka navesti tudi ustrezne kontaktne podatke.

137.s člen **(splošne informacije o osnovnih plačilnih računih)**

(1) Banka objavi informacije o razpoložljivosti in splošnih cenovnih pogojih osnovnih plačilnih računov, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s potrošniki.

(2) Banka mora dati potrošniku brezplačno na voljo lahko dostopne informacije o posebnih značilnostih in pogojih uporabe osnovnega plačilnega računa, ki ga ponuja, z njim povezanih nadomestilih ter brezplačno pomoč v zvezi s tem. Iz informacij mora biti jasno razvidno, da za dostop do osnovnega plačilnega računa nakup dodatnih storitev ni obvezen.«.

5. člen

Za drugim odstavkom 143. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za namene tega poglavja pomeni osnovni plačilni račun enako kakor transakcijski račun.«.

6. člen

Za petim odstavkom 146. člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

» (6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 137.n člena tega zakona oziroma za prekinitev v skladu z drugim odstavkom 137.r člena tega zakona, Agencija bankam omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke za potrošnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.«

Dosedanji šesti odstavek 146. člena postane sedmi odstavek.

7. člen

Za petim odstavkom 182. člena se dodajo novi šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(8) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES.«

Dosedanji šesti odstavek 182. člena postane deveti odstavek.

Za novim devetim odstavkom se dodata nova deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

» (10) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«

8. člen

Za 182. členom se dodata nova 182.a in 182.b člen, ki se glasita:

»182.a člen (razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev 7.a poglavja tega zakona javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev 7.a poglavja tega zakona in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:

- o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
- o osebnem imenu fizične osebe;

2. o kršitvi:

- opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev 7.a poglavja tega zakona,
- naravo ugotovljenih kršitev;

3. izrek odločbe s katero se postopek konča;

4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, ki poleg informacij iz prejšnjega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev 7.a poglavja tega zakona.

(4) Pri objavi informacij na podlagi prejšnjega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo

podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

182.b člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

- se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
- bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
- bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugotovi ugovor, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.

(6) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.«.

9. člen

Prvi odstavek 218. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih

računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES, Uredbi 260/2012/EU in Uredbi 2015/751/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določili zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov.«.

10. člen

V prvem odstavku 220. člena se za 26. točko dodajo nove 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61. in 62. točka, ki se glasijo:

- »27. potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe ne zagotovi dokumenta z informacijami o nadomestilih iz prvega odstavka 137.c člena tega zakona,
- 28. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ne zagotovi na način ali v obliki iz drugega in tretjega odstavka 137.c člena tega zakona,
- 29. v dokumentu z informacijami o nadomestilih ne zagotovi, da dokument razkriva nadomestila v skladu s petim odstavkom 137.c člena tega zakona,
- 30. potrošniku ne da na voljo glosarja v skladu s šestim odstavkom 137.c člena tega zakona,
- 31. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ali glosarja ne da na voljo na način ali v obliki v skladu z devetim odstavkom 137.c člena tega zakona,
- 32. potrošniku ne zagotovi obračuna nadomestil v skladu s 137.d členom tega zakona,
- 33. v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike ne uporablja standardizirane izraze s seznama najbolj reprezentativnih storitve v skladu s 137.e členom tega zakona.
- 34. potrošnika ne obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno oziroma ne zagotovi ločeno informacij o nadomestilih, v skladu s 137.g členom tega zakona,,
- 35. potrošniku ne omogoči zamenjave plačilnega računa v skladu s prvim odstavkom 137.h členom tega zakona,
- 36. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika ne začne postopka zamenjave v skladu z drugim odstavkom 137.h členom tega zakona,
- 37. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz petega odstavka 137.h člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
- 38. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz šestega odstavka 137.h člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
- 39. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz sedmega odstavka 137.h člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
- 40. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni račun pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika, v nasprotju z devetim odstavkom 137.h člena tega zakona,
- 41. potrošniku, ki mu sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ne zagotovi vseh informacij oziroma ne izvede vseh aktivnosti v skladu s 137.i členom tega zakona,
- 42. kot prenosni ponudnik potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev ne zagotovi brezplačno informacij, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu (a) točko šestega odstavka 137.h člena tega zakona (drugi odstavek 137.j člena tega zakona),
- 43. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev potrošniku za zaprtje plačilnega računa zaračuna nadomestilo v nasprotju s tretjim odstavkom 137.j člena tega zakona,
- 44. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju s četrnim odstavkom 137.j člena tega zakona,
- 45. potrošniku ne povrne nemudoma finančne izgube v skladu s 137.k členom tega zakona,
- 46. potrošniku ne da na voljo informacij v skladu s 137.l členom tega zakona,
- 47. ne spoštuje načela nediskriminacije iz 137.m člena tega zakona,
- 48. potrošnikom ne ponuja osnovnega plačilnega računa v skladu 137.n členom tega zakona,
- 49. prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obravnava pravočasno v skladu s četrnim odstavkom 137.n člena tega zakona,

50. ne zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s šestim odstavkom 137.n členom tega zakona,
51. zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v nasprotju s sedmim odstavkom 137.n člena tega zakona,
52. potrošnika v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obvesti o zavrnitvi prošnje v skladu z osmim odstavkom 137.n člena tega zakona,
53. odprtje osnovnega plačilnega računa pogojuje z nakupom dodatnih storitev ali delnic kreditne institucije v nasprotju z desetim odstavkom 137.n člena tega zakona,
54. v okviru osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja katere izmed storitev iz prvega odstavka 137.o člena tega zakona,
55. osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja vsaj v eurih v skladu z drugim odstavkom 137.o člena tega zakona,
56. potrošniku v zvezi z osnovnim plačilnim računom ne zagotavlja neomejenega števila transakcij v skladu s tretjim odstavkom 137.o člena tega zakona,
57. dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegovo uporabo omejuje ali pogojuje z uporabo prekoračitve (šesti odstavek 137.o člen tega zakona),
58. v zvezi z osnovnim plačilnim računom zaračunava nadomestilo v nasprotju s 137.p členom tega zakona,
59. enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa v nasprotju z drugim odstavkom 137.r člena tega zakona,
60. ob prekinitvi pogodbe za osnovni plačilni račun ne obvesti potrošnika v skladu s tretjim odstavkom 137.r člena tega zakona,
61. potrošnika v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa ne seznani v skladu s petim odstavkom 137.r člena tega zakona,
62. potrošniku ne da brezplačno na voljo lahko dostopnih informacij o posebnih značilnostih osnovnega plačilnega računa v skladu z drugim odstavkom 137.s člena tega zakona,«

Dosedanja 27. točka prvega odstavka 220. člena postane 63. točka.

11. člen

Za 230.b členom se dodajo novi 230.c, 230.d, 230.e, 230.f, 230.g in 230.h člen, ki se glasijo:

»230.c člen (sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za kreditne prenose, sprožene s strani plačnika preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (prvi odstavek 3. člena Uredbe 260/2012/EU);
2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne bremenitve v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za direktne bremenitve, sprožene s strani prejemnika plačila preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (drugi odstavek v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU);
3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.d člen
(sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)

1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno bremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno bremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU);
5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.e člen
(sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj ali v primeru, da ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki je pravna oseba, če ne zagotovi, da je njihov plačilni sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Evropske unije, s pomočjo uporabe standardov, razvitih s strani mednarodnih in evropskih organov, ali ki sprejmejo poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Evropske Unije (drugi odstavek 4. člena Uredbe 260/2012/EU).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravitelj ali sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.f člen
(sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU s strani plačnika in prejemnika plačila)

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje plačnik, ki je pravna oseba in želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Evropski Uniji, če v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede državo članico, v kateri se naj bi ta plačilni račun nahajal, če je račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje plačnik, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje prejemnik plačila, ki je pravna oseba in sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno bremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Evropski Uniji, ki v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede, v kateri državi članici naj bi se ta plačilni račun nahajal, če je ta plačilni račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje prejemnik plačila, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

230.g člen **(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU)**

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo z debetno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 3. člena Uredbe 2015/751/EU;
2. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo s kreditno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v 4. členu Uredbe 2015/751/EU;
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij določi ozemeljske omejitve, oziroma zahteve ali obveznosti, ki so prepovedane v skladu s 6. členom Uredbe 2015/751/EU;
4. upravljavec sheme plačilnih kartic in obdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.h člen **(sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU)**

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih za obdelavo omogoča ozemeljsko diskriminacijo v nasprotju s četrtem odstavkom 7. člena Uredbe 2015/751/EU;

2. obdelovalec znotraj Evropske unije ne zagotovi, da je njegov sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi obdelovalcev znotraj Evropske unije, na podlagi standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropske organi za standardizacijo oziroma ki sprejme ali uporablja poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost med obdelovalci (peti odstavek 7. člena Uredbe 2015/751/EU);
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih shem plačilnih kartic in pravilih licenčnih pogodb ali ukrepi z enakovrednim učinkom izdajatelja ovira pri povezovanju dveh ali več različnih plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu ali mu to preprečujejo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU);
4. ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne omogoči, da ima na kartičnem plačilnem instrumentu dve ali več različnih plačilnih blagovnih znamk, če ponuja tako storitev in mu ne zagotovi pravočasno jasne in nepristranske informacije o vseh plačilnih blagovnih znamkah, ki so na voljo, v skladu z drugim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU;
5. upravljavec sheme plačilnih kartic ponudniku plačilnih storitev izdajatelja kartic in ponudniku plačilnih storitev pridobitelja kartic za transakcije, izvedene s katero koli napravo z njihovo plačilno blagovno znamko in za katere se njihova shema ne uporablja, nalaga zahteve glede poročanja, obveznosti plačevanja provizij ali podobnih obveznosti z enakim namenom ali učinkom, v nasprotju s četrnim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU;
6. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj ali pridobitelj uporablja načela preusmerjanja ali enakovredne ukrepe, v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU;
7. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj, pridobitelj, obdelovalec in drug ponudnik tehničnih storitev na plačilni instrument ali opremo, ki se uporablja na prodajnem mestu, vstavi samodejne mehanizme, programsko opremo ali naprave, ki omejujejo izbiro plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije ali obeh s strani plačnika ali prejemnika plačila pri uporabi plačilnega instrumenta s povezanimi blagovnimi znamkami (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU);
8. prejemnik plačila plačniku prepreči, da pri kategorijah kartic ali povezanih plačilnih instrumentov, ki jih prejemnik plačila sprejema, prekliče samodejno prednostno izbiro določene plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije, ki jo je prejemnik plačila vključil v svojo opremo (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU);
9. pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu, v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2015/751/EU;
10. pridobitelj v svoje sporazume s prejemniki plačila, ne vključi informacij, v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2015/751/EU;
11. upravljavec sheme plačilnih kartic ali ponudnik plačilnih storitev uporablja pravila, ki so v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU, v povezavi z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU;
12. prejemnik plačila, ki se odloči, da ne bo sprejemal vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnikov ne obvesti, v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU;
13. izdajatelj ne zagotovi, da so njegovi plačilni instrumenti elektronsko prepoznavni in v primeru novoizdanih kartičnih plačilnih instrumentov tudi vidno prepoznavni (peti odstavek 10. člena Uredbe 2015/751/EU);
14. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravilih, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačil, prejemnikom plačila preprečujejo usmerjanje potrošnikov v uporabo katerega koli plačilnega instrumenta, ki mu daje prednost prejemnik plačila (prvi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU);
15. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravilih, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačila, prejemnikom plačila preprečuje obveščanje plačnikov o medbančnih provizijah in provizijah, ki se zaračunavajo trgovcem (drugi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU);

16. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po izvršeni posamezni kartični plačilni transakciji prejemniku plačila ne zagotovi informacij, v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 2015/751/EU;
17. pridobitelj v pogodbah s prejemniki plačil ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(objava seznamov)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo iz 39. točke 4. člena tega zakona v treh mesecih od začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(2) Banka Slovenije vsaka štiri leta po objavi končnega seznama iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU oceni in, kadar je potrebno, posodobi seznam najbolj reprezentativnih storitev iz 137.b člena tega zakona ter o tem obvesti Komisijo in organ EBA.

13. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 18. septembra 2016.

(2) Določbe 1. podpoglavja 7.a poglavja se začnejo uporabljati devet mesecev po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrnim odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe 7. in 11. člena tega zakona začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.